

Ümmet

— rasay · 05 Mayıs 2012

ÜMMET

Ne oldu sana ey Muhammed yolcusu?
Ayağa kalk, kalk ey cennetlik Ümmet.
Bu işin olmaz asla sağcısı, solcusu,
Ayağa kalk, kalk ey cennetlik Ümmet.

Afyon içirmişler sanki bedenine,
Ezilmiş dünyanın her metresinde,
İhtiyacı var, muhtacız bir mürşide,
Sürü çobansız, dağınık Ümmet.

Korkma, kalk ayağa, gürlle meydanda.
Senin kadar var mı ezilen, şu dünyada,
Eser kalmadı, yedi düveldeki namında,
Derin bir uykuya yatmış, garip Ümmet.

Asırlar var, ezilmedin ezmedin de,
Son asırdır, neden başın hep önde?
Olmalı, olacak cihat aşkı kalbinde,
Ayağa kalk, kalk ey Ümmet.

Yönü değişmeli, sana gelen bu selin.
Mazluma kalkmaz, senin dualı elin,
Susmasın artık, ne olur mübarek dilin.
Bari kalben buğz eyle ey Ümmet.

Yaşayan ölü gibi, olma sakın pısrık,
Dünya zalimleri, Ümmet için barışık,
Bak çevrene, din kardeşlerin karışık,
Ayağa kalk, kalk ey cennetlik Ümmet.

Susmak sermaye değil, icraat eyle,
Bu dava çok büyüdü iman ateşiyle,
İnsan düşman olur mu hiç kardeşiyle,

Ayağa kalk, kalk ey cennetlik Ümmet.

Şair: Abdullah Yaşar Erdoğan